

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1626/2500

อัยการกรมอัยการโจทก์ นายบุญชู เทียงทองคั่งจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 186, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.อ. (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2499 มาตรา 13, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 288, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 250

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยฆ่าผู้ตายเพื่อเอาทรัพย์ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 250 แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยฆ่าผู้ตายจนถึงแก่ความตายแล้ว จำเลยจึงเกิดโลภเจตนาเอาทรัพย์ของผู้ตายในภายหลัง เช่นนี้ ถือว่าข้อเท็จจริงที่ได้ความในการพิจารณาไม่แตกต่างกับข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวในฟ้อง ลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 288 ได้ (ประชุมใหญ่ครั้งที่ 3/2501) โจทก์ฟ้องจำเลยเรื่องลักทรัพย์และขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 15,400 บาท เจ้าพนักงานจับจำเลยและได้เงิน 900 บาทเป็นของกลาง แต่ข้อเท็จจริงฟังได้เพียงว่าจำเลยเอาเงินสดจากเจ้าทรัพย์ไป 500 บาท จึงควรหักเงินสดของกลางคืนให้เจ้าทรัพย์ 500 บาทเท่าที่ได้ความว่าจำเลยเอาไป เหลือนอกนั้นคืนให้จำเลย ต่อจากนั้นเป็นเรื่องของโจทก์ที่จะดำเนินการบังคับคดีต่อไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยฆ่านางจรรยาเพื่อความสะดวกที่จะเอาทรัพย์แล้วจำเลยได้ลักทรัพย์ของนางจรรยาไปรวม 15,400 บาท ขอให้ลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249, 250, 300 และขอให้สั่งจำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ศาลชั้นต้นฟังว่า จำเลยทำผิดจริงตามฟ้องพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตาม กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 250 ข้อ 5 ให้ประหารชีวิตจำเลย จำเลยรับชั้นสอบสวนลดโทษ 1 ใน 3 ตามมาตรา 59, 37 คงจำคุก 20 ปี ให้จำเลยคืนทรัพย์หรือใช้ราคา 11,147 บาท กับให้คืนเงิน 500 บาทแก่ทายาทของนางจรรยาผู้ตาย เงินของกลาง 900 บาทที่จับได้จากจำเลยเมื่อจำเลยปฏิบัติตามคำพิพากษาในเรื่องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์แล้วให้คืนแก่จำเลยไป หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ก็ให้หักใช้แทนทรัพย์หรือราคาทรัพย์ที่จำเลยจะต้องคืนหรือใช้แก่ทายาทของนางจรรยาผู้ตายจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ว่า จำเลยผิดตาม กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249 และ 288 เป็น 2 กระทั่งให้ลงโทษตาม มาตรา 249 ซึ่งเป็นกระหนาบหนักให้คืนเงิน 500 บาทแก่ทายาทของนางจรรยาผู้ตาย ส่วนอีก 400 บาทให้คืนจำเลย กำหนดโทษและความอื่นนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยและสั่งบังคับเกี่ยวกับการคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าเมื่อจำเลยฆ่าผู้ตายจนถึงแก่ความตายแล้ว จำเลยจึงเกิดโลภเจตนาเอาทรัพย์ของผู้ตายในภายหลังปัญหามีว่า ข้อเท็จจริงที่ได้ความในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวในฟ้องหรือไม่โดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้ความในการพิจารณาไม่แตกต่างกับข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวในฟ้องจำเลยจึงมีความผิดฐานลักทรัพย์ตาม กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 288 ด้วยส่วนเรื่องเงิน 900 บาทของกลางนั้น ศาลฎีกาเห็นว่าตามข้อเท็จจริงฟังว่าจำเลยเอาเงินสดจากผู้ตายไป 500 บาท จึงควรหักเงินสดของกลางคืนให้ทายาทของผู้ตาย 500 บาทเท่าที่ได้ความว่าจำเลยเอาไป

เหลือนอกนั้นคืนให้จำเลย ต่อจากนั้นเป็นเรื่องของโจทก์ที่จะดำเนินการบังคับคดีต่อไปพิพากษายืน

องค์คณะ

ชวน สิงหลกะ · เลขาณิษฐรรณวิทักษ์ · ทรงนิติกรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1626/2500>